

Số a là dây đàn !!!

Tác Giả: Thanh Mai

Thứ Năm, 25 Tháng 6 Năm 2009 23:06

Ngày xưa con người ta mau già chừ ngày nay thì khác hẳn. Nhìn mấy ông mấy bà tóc tai đen nhánh hoc đờ đờ nâu nâu; mắt kính to tẹt chừ ng che mắt cốp mắt xỏ mí vài 2 cái túi mắt; quần jean áo thun hoc váy đờ m màu mè ôm cái bụng chừ hời lúp lúp; đờ ai biết mấy khờ a đó đã trên 60? Thờ mừi có bài thơ như thế này lờu truyờn trên mừng:

60 chừ a phừi đã già
60 là tuời mừi qua đờ y thì.
65 hừ t tuời thừ u nhi
70 là tuời mừi đờ vào đờ i
75 là tuời ăn chừ i.
80 là tuời yêu ngừi yêu hoa.
90 mừi bừ t đờ u già
Đêm đờm vừ n đờ mừ n mà yêu đờ ng.
100 có lờ nh Diêm vừ ng..
Cừ đờ trên đờ yêu đờ ng. thừ a lòng.
Bao giừ đờ n hừ t lên nờng.
Từ đờ nừ m xuờ ng là xong mừ t đờ i.

Theo bài thơ trên tôi “mừi” 60 từ c là tuời mừi qua đờ y thì. Tôi mừi có mắt đờ i vừ; lúc nào cũng rừo rừc xuân tình; mê đàn bà; mê rừu chè; và ham vui hừ t cừ.

Tôi còn rừ t dzui dzừ, yêu đờ i và yêu ngừi thì đừng mừ t phát, lãnh ngay cái búa xì xừ cừ a ông thiên lôi. Đờ ng phán là tôi bừ ung thừ tiừ n liừ t tuyờn. Nói theo tiừ ng Mừ là tôi bừ Prostate cancer. Khám ngoừi khoa thông thừ đờ ng bác sĩ kiừ m tra bừ ng đờ đờ ng hừ u môn thì không bừ gì cừ. Nhừ ng theo kừ t quừ thừ máu hàng năm PSA(Prostate Specific Antigen)* cừ a tôi là 2.5 nên hừ gừi tôi đờ thừ sinh thiừ t từ c Biopsy. Tôi bừ đờ ra đích 7 mừ u thừ t đờ cái “tuyờn tiừ n liừ t” đờ gừi đờ xét nghiừ m xem có bừ ung thừ không, và mừi ba ngày sau bác sĩ gừi phone báo tin sét đánh cho biết tôi đã bừ ung thừ tiừ n liừ t tuyờn và đờ nghừ tôi nên trừ lờ i gừ p hừ đờ đờ nh ngày mừ.

Thừ t quừ là xừ c! Tôi choáng váng cừ ngừi! Giai đờ n chừ đờ i kừ t quừ biopsy tôi cũng có lo lo và nghĩ đờ n trừ đờ ng hừ p xừ u có thừ xừ y ra nhừ ng vừ n lừ c quan nhiừ u hừ n vì xét ra trong gia đờnh tôi đờu có lờ ch sừ di truyờn bừ nh này. Và nhừ ng triừ u chừ ng nhừ sừn tiừ u, đái rừ t, đái đờm, đờu buừ t khi đờ tiừ u tôi đờu có bừ.

Sợ a lại đây đ n !!!

Tác Giả: Thanh Mai

Thứ Năm, 25 Tháng 6 Năm 2009 23:06

C c c ng nghe tôi báo hung tin mà nó lại th ra cái phì làm nh trút đ c m t gánh n ng:

- Kh e re! Tôi t i tha h ng ngon kh i lo ông qu y.

Bi t nó lo nh ng gi b gi n cho tôi không b áp l c, tôi cũng t nh r i đùa theo:

- Đ ng có hòng. Anh còn c đ ng Viagra kìa. H i gi ch a xài thì gi có đ p th cho bi t.

Tôi b đ nh ngày lên bàn m là 2 tháng sau vì bác sĩ b o b nh c a tôi không đ n n i n ng l m nên không c n m g p... Theo tôi bi t th ng th ng PSA n u trên 3.00 m i nguy hi m. Còn tr ng h p c a tôi m i 2.5 mà bác sĩ nghi ng và g i đi biopsy r i m tôi không rõ lý do t i sao. 1 ng i b n bác sĩ c a tôi ở California h i b n nh là bác sĩ tr ng khoa Ni u đ o thì ông ta nói nh ng b nh nhân c a ông n u PSA t 2.5 đ n 3.00 ông ta ch đ theo dõi ch không Biopsy.

Tôi đi khám thêm m t bác sĩ ng i Vi t ở đây thì v bác sĩ này l i khuyên tôi nên m khi còn kh e vì đ lâu không t t. Tr c sau gì cũng m mà. Bác sĩ còn b o bây gi cũng ch a th bi t đ c là các t bào ung th c a tôi đã lây lan ra ch a, ph i ch khi m ti n li t tuy n h l y m u t y s ng xét nghi m thì m i bi t đ c. Đi u này làm tôi c âm lo l ng ngày đêm không bi t b nh tình c a mình th nào r i, n u nó đã di căn không bi t có tr đ c không và còn s ng thêm bao lâu.

Tôi lên m ng internet tìm hi u thêm. Thì ra b nh ung th ti n li t tuy n đầu ph i là b nh hi m. Đan ông r t đ m c b nh này, ch m t s m m t chi u thôi. N u phát hi n s m và c t b thì có th ch a lành 100%. Còn n u không ch a mà đ b nh n ng ung th lan tràn qua nh ng b ph n khác thì đi đ n là cái ch c, cu c s ng s kéo dài không quá 10 năm.

Tôi cũng tra c u đ c là các nhà khoa h c v a nghiê n c u ra m t lo i thu c ngăn ng a không cho các t bào c a ung th ti n li t tuy n này b c phát và lây lan. Hy v ng năm t i thành công. Nghe mà ph n kh i. M t cô b n ở h ãng đ ngh :

- Nè! U đi Mayo Clinic ở Rochester khám l i cho ch c có đ ng là b Prostate Cancer không. Nhi u khi bác sĩ c a U h l m l n sao. Th y U còn t i roi rói “Mi” không tin đâu. Coi k tr c khi quy t đ nh ch đây đ n mà c t b thì u ng đ i l m U à.

Sợ a lòi dây đờn !!!

Tác Giả: Thanh Mai

Thứ Năm, 25 Tháng 6 Năm 2009 23:06

Tôi đính chánh:

- N đâu có cọt dây đờn. Chớ sợ a lòi thôi à.

Cô nàng hủ và dõ:

- Nghe nói 99% cuc c giòi phở u là đờt dây đờn mà. Bây giờ hờ đang nghiên cứu tìm ra phở ph pháp chớ a trờ mớ i, biởt đâu đờn năm sau thì thuở c mớ i thành công U sớ còn nguyên vớ n bớ đờ lòng.

Tôi chán nờn:

- Thôi anh già rờ i, đàn đờ ch gì nờ a. Bà xã anh bớ o cọt dây đờn cho khờ i phờ i lo.

- Sao giờ U dờ bớ cuc vớ y? Chớ sợ đờt dây đờn rờ i biởn thái ngờ i đó buở n bã không chớ u làm thờ vui cho thiên hờ đờ c thôi. Còn nờ c còn tát mà. U đi lờ y thêm ý kiở n cớ a bác sĩ ở Mayo đi, đờ khờ i phờ i hờ i hờ n. “Mi” năn nờ mà.

Thờ y cô nàng xuở ng giở ng năn nờ tôi xiêu lòng liở n mớ t khi. Chừu M mớ t tí vớ n dĩ là...ngờ cớ a chàng mà. Sớ n tên bớ n bác sĩ cũng đã khuyờn tôi cùng ý kiở n nhờ thờ , thờ thì đi thờ có mớ t gì đâu mà sớ .

Tôi làm hờ n ở Mayo clinic và đi khám vài ngày sau. Bác sĩ ở đây giở i có tiở ng cớ a nờ c Mớ . Hờ xem xét các xét nghiở m cớ a tôi và cũng khuyờn nên mớ :

- Trong mớ y mớ u xét nghiở m cớ a ông thì mớ y cái nờ m phía dờ i ok không nguy hiở m nhờ ng cái

Số a là dây đàn !!!

Tác Giả: Thanh Mai

Thứ Năm, 25 Tháng 6 Năm 2009 23:06

thì bỹ bên trên phía trái đo ra theo thang điểm (Gleason score) là 6, bên phải là 7 thì có nguy cơ lan tràn không nên đợi lâu.

Theo điểm ghi của bác sĩ nêu thang điểm này chỉ từ 6 đến 7 thì sau 10 năm mới có nguy cơ. Còn lên đến 8 rất nguy hiểm sẽ lây lan ra ngoài cơ thể khác rất đáng sợ. Khả năng cao nhất di căn ra bàng đái, hạch xương chậuMấy chị này làm sao mà thay đổi nên đi căn tìm đó đi bán mua là cái chích. Bệnh của tôi có từ 4 năm trước và không nguy hiểm, đáng lý ra còn lâu có 5, 6 năm nữa mới phát thành ung thư ngoài vì tôi có nhu cầu chuyển n lo ngại quá, thêm cái tiền như như t lu bù cũng như hàng ngàn đó.

Tôi nêu thắc mắc của mình ra hỏi và vì tôi sao vì bệnh tình như vậy của tôi mà kết quả PSA chỉ 2.5 thì bác sĩ báo nguyên nhân có thể là kết quả đo PSA không chính xác. Kết quả thì nay cho ra kết quả sai lệch đáng vì bệnh như hàng ngàn bệnh lý do:

1) Người ở Á đông thường có kết quả PSA thấp hơn người Tây phương. Thí dụ PSA 2.5 của người ở châu Á có thể tương đương với 5.00 của người Tây phương.

2) Loại thuốc Symvastatin giảm Cholesterol sẽ làm cái test PSA thấp hơn là không đúng. Mà tôi thì đang uống loại thuốc này.

3) Bệnh bàng cũng cho kết quả test PSA thấp xuống hơn con số thật sự. Và cái bệnh của tôi thì ...nên hỏi cái trình độ mốt chút...

Cả 3 điều này đều đúng lên mình tôi nên mặc dù PSA chỉ là 2.5 nhưng thật sự phải cao hơn nhiều. Hèn chi!

Nghe nói ở San Fransisco vừa trình bày một kết quả xét nghiệm máu về ung thư tuyến tiền liệt với độ nhạy 95%, chính xác hơn kết quả xét nghiệm máu hiện nay. Điều này giúp cho bệnh nhân tránh những thủ tục sinh thiết (biopsy) không cần thiết để chẩn đoán...

Số a là dây đàn !!!

Tác Giả: Thanh Mai

Thứ Năm, 25 Tháng 6 Năm 2009 23:06

Tôi hỏi bác sĩ thêm về cái nghiên cứu khoa học mà có thể ngăn ngừa phát triển xương của bệnh ung thư thì tôi biết tuy nhiên bệnh thu được thàng thì bác sĩ báo về vấn đề này cũng còn đang nghiên cứu và chưa được công nhận. Nếu tôi không mắc ngay mà chờ vài năm nữa bệnh sẽ di căn không tốt.

Vậy là quy tắc như M, chờ phải chờ cách mà nào thôi. Theo bác sĩ để nghiên cứu và theo nghiên cứu của tôi trong internet thì có 2 cách mà ung thư thì tôi biết tuy nhiên là rạch bệnh và mổ nôi soi. Phương pháp rạch bệnh đã có cả trăm năm nay rồi. Tôi nghĩ rằng cái bệnh mình bệnh banh ra máu me tùm lum tà la và ngửi thì ta thấy rõ bệnh của mình tôi không thích chút nào. Còn mổ nôi soi thì chờ đến năm cái là nhồi nôi bệnh, cho các đèn chiếu ánh sáng và mổ vào trong cơ thể. Phương pháp này như robot mổ rất chính xác ít gây tổn hại đến các dây thần kinh gần đó. Thời gian mổ thì kéo dài hơn nhưng giảm thời gian hồi phục sau khi mổ hơn là phương pháp mổ rạch bệnh. Tôi chọn phương pháp mổ nôi soi !

Bên ngoài tôi cũng nghĩ làm như chúng ăn như mọi, về già bệnh hơn là chuyên như. Nhưng tôi nghĩ tí nghĩ tí mà thôi, nôi lo và buồn cả lòng đàn. Tôi thấy rằng con về cũng mà “đây thì” của mình quá. Bao lâu nay “nó” của âm thầm sát cánh bên tôi trên đường đời, là cái gọi là “đây thì” của tôi, là “của con” đời tôi luôn luôn có, là “của con” tôi chịu chịu yêu như khi ...nôi hăng, là...tùm lum hơn mà lòng mà tôi luôn có...kịp sau. Vậy mà kịp này tôi cả hoài cả chua cả cháo ăn hít hít hóc hóc ghồ nó. Nếu may mắn được cả lành, anh họ a số ...coi em là tốt cả, số ăn cơm nhà mà không đòi phở đòi bún gì cả, và số dành hết cuộc đời còn lại cho em. (Bây giờ thấy rằng bệnh quá thì họ a tùm lum tà la, nhưng lúc đó rồi...hơn hay phải không. Đàn ông là như vậy đây, họ a là một chuyên mà làm được hay không là chuyên khác !)

« Con về đây thì » hay gọi cách khác là « Của con » của tôi lâu nay nó ...khó lắm. Mày đưa con cũng vậy, đưa nào đưa nôi y lòng đời mà không biết lo, và nhát cáy. Tôi là một người đàn ông đang, lo về việc con đời nôi trong gia đình. Tôi chuyên mua nhà mua cả, số a sang máy móc để để về đời gia đình cho đời chuyên mua quần áo cho về con một tay tôi lo tốt. Giờ nếu không may tôi một đi thì làm sao con về đây thì khó đời này có thể sống nôi. Thời mà thấy thấy thế này :

« Con không cha như nhà không nóc,
Về không chờ ngửi khóc hu hu !!! »

Phải như mà y đưa em chăm sóc cho về con mình nếu không mình để nghĩ về chuyện này. Xảy cha còn chú mà. Tôi nghĩ về tùm lum tà la. Tôi cũng lo không biết cả mà của mình số thế nào, bác sĩ có thể nào làm được dây đàn đời mình thành thái giám không. Mặc dù bây giờ « nó » không còn

Sợ a lòi dây đờn !!!

Tác Giả: Thanh Mai

Thứ Năm, 25 Tháng 6 Năm 2009 23:06

họ t đợng thợng xuyên nợa nhợng có lai rai dù gì cũng còn hợn không. Rợi i nợu bợnh mình đã di căn không còn sợng bao lâu nợa thì phợi làm nhợng gì đợ yên tâm nhợm mợt...Tôi nghĩ ra đợ thợ chuyợn mình đã chợa làm, chợa kợp làm và chợa hoàn tợ t cho vợ con, gia đờnh, bợn bè, xợ hợi, và ngay cợ đợi vợi chính mình...Nợu may mợn bình an khợ e mợ nhợ i tôi sợ làm tợ t cợ, không phí thợi giợ vào nhợng chuyợn không đợu nợa.

Bợn bè ít ai biợ t tôi đợng bợ bợnh ! Vợ con và ngợợi thân có biợ t cũng nghĩ tôi bợn lờnh và chỉ mợ t cây nờn bợnh này đợi vợi tôi chợ là chuyợn nhợ. Chợng vợ y sao ? Tôi vợn tợng tợng chợ cợ hợ hợ t ngợợi này ngợợi nợ nhợ t là « cợ cợ ngợ » cợ a mình:

- Mợ xong em cho anh vợ Viợ t nam mợ t mình nhen.

Cợ cợ ngợ đợ nỡ lên liợ n :

- Anh nói anh có nhiợu thuợc Viagra mà. Không đợợ cợ.

*

Rợi cái ngày « thiợ n » cũng đợn. Tôi phợi nhợn đợi và xợ ruợ t mợ t đờm trợợ cợ ngày mợ. Phợi nhợn rợợ u, nhợn ỏn và chợ y ra chợ y vào phợng vợ sinh suợ t đờm mợ t nhợ. Thợng em tôi còn đờm tợm rang muợi tợi nhà nhợ u nhem thờm ông anh nợa chợ. Nó cợ xợi :

- Thờm thì làm vài con đờ. Xợ ra không hợ t thì khi mợ bác sĩ sợ gợp ra cho mà !

Cợ cợ ngợ cợ a tôi thì buợ n ra mợ t. Nó không đợ u nợi sợ loợ ngợ cợ a mình. Nó cũng sợ nhợ tôi nhợng không nói ra. Lợ biợ t đợu xợ o lúc gợy mê rợi không tợ nhợ đợ y làm sao. Trợợng hợp này cũng đã xợ y ra. Ca mợ cợ a tôi thuợc loợi đợi phợ u trong ngành niợu đợo chợ chợi à.

Số a là dây đàn !!!

Tác Giả: Thanh Mai

Thứ Năm, 25 Tháng 6 Năm 2009 23:06

Tôi nháp viết lúc 11 giờ sáng. Làm ba cái thơ tặc giã y tặc, đo huyết áp, nhiệt độ cho đến 1 giờ chiều thì đổ c đũa vào phòng mẹ. Cuộc chia tay tạm thời nhỡnng c c c ng c a tôi c b n r n m t đ c lên... Mẹ dù cũng lo nhỡnng đ an i nó tôi gi gi ng dê ra ch c :

- Lành b nh xong em c i cho anh thêm m t bà n a nhen.

C c c ng tôi c i méo x o g t đ u :

- , m y bà cũng đ c. Ông n m !

Tôi xiết tay nàng :

- Nh i đó nghe c ng ! Tí n a g p !

M y đ a em và con tôi m i ng i m t câu đ ng viên nhỡnng x c lên. M i th y đ n giây phút quan tr ng c a cu c đ i, ng i thân lúc nào cũng quan tr ng, là ni m an i, là c võ tinh th n, và là m c đích đ mình còn l u luy n mà mu n nứu kéo v i cu c s ng.

M i ng i ch đ i phòng ngoài. Xem computer th y đ n 2 :15 PM b t đ u gi i gi u. Cho đ n 4 : 30 chi u là xong và tôi đ c chuy n qua phòng h i s c. Hai ti ng sau tôi t nh d y, cái đ u n ng nh đeo đá, chóng m t, b ng căng c ng và c m th y khó ch u ph n h b h t s c, nhỡnng ch c cái máu háo s c nó m nh quá nên tôi v n c m nh n đ c 2 cô y tá sao mà đ p i là đ p. Cô thì tóc vàng m t xanh. Cô thì m t nâu tóc nâu. M t đã đ p mà thân hình thì h t ch chê.

Cô tóc vàng gi i thi u tên c a cô b n và c a mình, d u dàng h i thăm tôi và cho bi t ca m c a tôi r t t t. Bác sĩ đã g n m t cái ng đ n ti u vào đ ng ti u c a tôi đ n c ti u t đ ng ch y ra ngoài vào m t cái b ch.

Số a là dây đàn !!!

Tác Giả: Thanh Mai

Thứ Năm, 25 Tháng 6 Năm 2009 23:06

Ngái nhà tôi đä cä phép vào phòng thăm. Nhìn mät ai cũng tä vä lo läng, ái ngäi và đau xót, tôi cät giäng khän khän nói :

- 2 cô y tá đäp quá. Cä nhà vä hät đi chä cän đä 2 cô y tá này läi cho anh.

Nghe tôi giä giäng cà giän, nét lo âu trên mät cäa hä tan biän nhanh. Thäng em tôi cäi nói :

- äng dä đä cä là không sao räi.

Thäng bän tôi khen :

- Mà y mä xong mà sao tao thäy häng hào đäp trai hän trä cä đó ghen.

- Mà y không thäy 2 cô y tá đäp quá träi sao, nhìn cä là tao bäng bäng lên hà.

Bän häng đau đän phäi ráng mà chäu, phäi đäu trong lòng, có than van cũng không đä hän mà täi cho ngäi xung quanh cho nên khi còn ngäi i nhà ä đó, tôi vän giä giäng bän cät ra cho hä an tâm. Nhäng vän là ngäi i biät rõ ý tôi, cä cäng nói :

- Thôi anh ráng ngä đi cho khäe, bän em ra ngoài.

Tôi näm nhà thäng hai ngày räi vä nhà, bác sĩ cho biät cuäc giäi phäu đã diän biän rät tät và khi mä hä đã läy mät ít täy säng trong xäng khu đä xét nghiäm xem ung thä có di căn ra chäa. Tôi đä cä giäi phäu hôm thä ba và bác sĩ hän tôi thä năm tuän täi tái khám đä tháo gä cái äng đän tiäu.

Sợ a là dây đon !!!

Tác Giả: Thanh Mai

Thứ Năm, 25 Tháng 6 Năm 2009 23:06

Bây giờ đi đâu tôi cũng phải mang theo bình tiều và dây nhợ lòng thòng. Dây thừng kinh và các cốc cốc a viếc tiều tiều không có thể nhợ trộm dây mà tôi đã ngáo tháo nóc. Cái ống đon nóc tiều này làm tôi rất khó chịu, cảm giác vướng víu và căng bọng, phiền tiều tiều, vậy mà phải mang nó cốc cốc ngày mới được tháo gỡ. Tôi còn may mắn có người bạn phải mang nó đon hai tuần hoc lâu hơn.

Bên cạnh cái khó chịu này tôi còn hồi hộp và lo ngay ngáy không biết kết quả xét nghiệm ung thư của mình thế nào rồi, ung thư đã di căn ra chưa? Rồi là lo là tôi ngày tái khám mà bác sĩ lại phán là chưa thể tháo gỡ cái ống đon tiều và hơn thêm một tuần nữa chắc tôi khóc òa rồi chứ. Tôi đã mệt mỏi, từng ngày mong cho thế gian qua mau để tháo phớt cái cốc a kia cho khỏe thêm thân già.

Cũng may! Tháng Năm ngày hơn tôi gặp bác sĩ thế y mới thông rồi và cốc cốc đon là đon. Ông ta bắt tay tôi:

- Chúc mừng ông! Kết quả xét nghiệm cho thế y ung thư của ông không lây lan ra đâu. Bình cốc a ông đã hoàn toàn chưa khời.

Tôi như trút được một gánh nặng ngàn cân, người như bọng, sống lưng là sống lưng! Quên mất hồi ông ta là dây đon của mình có còn đon từng từng từng cốc không nữa chứ. Thôi cái đó để tính sau. Đời mình nay còn dài mà!

Tháo cái ống đon tiều ra xong tôi phải mang tã như em bé mới sinh. Khi người rồi đứng lên, cốc cốc tiều tôi đã ng tuôn ra tã xì xĩa. Nghe nói các dây thừng kinh và cốc cốc này phải 1, 2 tuần nữa mới phớt hết sức co thắt nhợ xả được. Buồn buồn cảm thấy cốc cốc a mình tôi làm thế thế nhợ:

« Ta thế y trong ta nó buồn buồn
Nóc cốc trong cái bọng nó cốc tuôn
Mệt ngày thay hết 5 cái tã
Người xuống đứng lên ..nóc cốc là tuồn... »

Đúng 1 tháng sau khi mổ, tôi hoàn toàn không bị tình trạng nóc cốc tiều tôi tuồn nữa, ngay cốc lúc

Sợ a lại dây đàn !!!

Tên: Thanh Mai

Tháng: 25, Ngày: 6, Năm: 2009 23:06

Cái tôi n ho c ách xì cũng không b xón. C c c ng m ng ra m t, nàng rúc vào lòng tôi nh cái th m y ch c năm tr c hai đ a m i ... y nhau. Ôi chào! C m đ ng h t s c! B ng d ng tôi th y hình nh dây đ n c a mình v a rung lên tích t ch tình tang!